

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. clv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

testatur, quæ carnis quidē continentiam habuit, sed lingua
procacitate atque stultiloquium non declinavit. Hęc igitur
defuncta, atque in Ecclesia sepulta est. Noctē autem eadem
eiusdē ecclesię custos per reuelationē vidit, quia ducta ante
iacrū altare per medium secabatur, & pars vna illius igne
cremabatur, pars autem altera intacta remansit. Cūque
hoc surgens mane fratribus narraret, & locum vellet ostē-
dere in quo fuerat igne consumpta, ipsa flammæ combus-
tio ita ante altare apparuit in marmorib⁹, ac si illic eadem
fœmina corporeo fuisset igne concremata. Ex quā re ap-
tè datur intelligi, quia hi quibus peccata dimissa non fue-
rint, ad euitandum iudicium sacris locis post mortem non
valent adiuuari.

De eadem re. Cap. CLIII.

Itē Gre. **I**oannes quoque magnificus in hac vrbe locum præ-
torum seruans, cuius veritatis atque grauitatis sit no-
mus, qui mihi testatus est, Valerianum patriciū in ciuitate
quæ Brixa dicitur fuisse defunctum. Cui eiusdem ciuitatis
episcopus accepto precio locum in Ecclesia præbuit, in quo
sepeliri debuisset. Qui videlicet Valerianus vsque ad ante-
rem decrepitam leuis ac lubricus extitit, modūque suū
prauitatis ponere contempsit. Eadem verò nocte quā
pulsus est, beatus Faustinus martyr, in cuius Ecclesia corpus
eius fuit humatum, custodi suo apparuit dicens: Vade & da
episcopo, proiciat hinc fortentes carnes quas hic posuit,
quia si non fecerit, ipse die trigesimo morietur. Quam vi-
sionem custos episcopo timuit confiteri, & rursus admoni-
tus declinavit. Die autem trigesimo, eiusdem ciuitatis ep-
scopus, quum vespertina hora sanus atque incolumis in
lectum redisset, subita & inopinata morte defunctus est.

De eadem re. Cap. CLV.

Itē Gre. **A**dest quoque in presenti senex venerabilis pater Ve-
nentius Lunensis episcopus, & magnificus Libertus
vir nobilissimus atque veracissimus, qui se scire suosque ho-
mines interfuisse testantur ei rei, quā narrant nuper in Ge-
nuēsi vrbe contigisse. Ibi namq; vt dicunt, Valētinus nobis
Mediolanēsis Ecclesię defensor defunctus est, vir valde le-

bricus, & cunctis leuitatibus occupatus, cuius corpus in Ecclesia beati martyris Syri sepultum est. Nocte autem media in eadem Ecclesia factæ sunt voces, ac si, quis violenter ex ea repelleretur, ac traheretur foras. Ad quas nimirum voces currebant custodes, & viderunt duos quosdam teretrimos spiritus, qui eiusdem Valentini pedes quadam ligatura strinxerant, & eum ab Ecclesia clamantem ac nimium vociferantem foras trahebant. Qui videlicet territi, ad sua strata reuersi sunt. Mane autem facto, aperuerunt sepulchrum in quo idem Valentinus positus erat, eiusque corpus non inuenerunt. Quumque extra Ecclesiam quærerent ubi proiectum esset, inuenerunt hoc in sepulchro alio positum, ligatis adhuc pedibus sicut de Ecclesia fuit abstractum. Ex qua re Petre collige, quia hi quos peccata grauia depri-
munt, si in sacro loco sepelire se faciant, restat ut etiã de sua præsumptione iudicentur, quatenus eos sacra loca non liberent, sed etiam culpa temeritatis accuset.

De eadem re. Cap. CLVI.

NAm quid quoque in hac vrbe contigerit, cunctorum qui hic habitant multitudo testatur: quod quidam artis eorum primus quum defunctus fuisset, iuxta Ecclesiam beati Ianuarij martyris iuxta portã sancti Laurentij à coniuge sua sepultus est. Sequenti autem nocte ex sepultura eadem, audiente custode, eius spiritus cœpit clamare: Ardeo, ardeo. Quum verò has diu voces emitteret, custos hoc eius nunciauit vxori. Vxor verò illius eos qui diligenter inspicerent eiusdem artis viros transmisit ad Ecclesiam, volens cognoscere, qualiter corpus eius esset in sepulchro de quo talia clamaret. Qui aperientes sepulchrũ, vestimenta quoque intacta repererunt, quæ nunc vsque in eadem Ecclesia, pro eiusdem causæ testimonio seruatur, corpus verò illius omnino non inuenerunt, ac si in eodem sepulchro positum nõ fuisset. Ex qua re colligendum est, quia vltione anima eius damnata sit, cuius & caro est ab Ecclesia proiecta. Quid igitur sacra loca sepultis profunt, quando hi qui indigni sunt ab eisdem sacris locis diuinitus proiciuntur?

Ut corpora defunctorum in Ecclesia non sepeliantur.

Caput CLVII.

Item placuit ut corpora defunctorum nullo modo intra Basilicam sepeliantur, sed si necesse est de foris circa mu-

Itē Gre.

Ex cõcil.

Brugga.

cap. 4.